

Waerachtige Historie Van de Martelaers Van Gorcom

Estius, Wilhelm

Antwerpen, 1604

Capittel III. Vande disputatie die sy daer hebben gehad met eenen
Caluinist.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64552](#)

CAPITTEL III.

Vande disputatie die sy daer hebben ghehadt met eenen Caluinist.

DE soldaten dan die ghestelt waren om de ghedanghenen te bewaren / siende soo groote meughete der menschen ter poorten uyt-comen ghelopen om te kijcken / hebben om het schip daer de ghedanghenen in waren een scyl ghehanghen / ende niemanden toe-ghelaten te sien / die niet eerst een stuck gheldts en gaue / ghelyck sulcke menschen als sy de gheleghentheydt hebben tot eenigh ghewin / seer greptigh ende begheerlyck zijn. Alle de ghene dan die een ordtken gheuen wilden / lieten sy binnen het scyl comen om de ghedanghenen te sien / te bespotten / te toe-namen / en in alles hen te versadē met t'ghene dat hen lustede voordt te stelle. Maer onder andere is al-daer binnen ghecomen een groote vermaerde ketter / Caluinist / de welcke heeft met de ghedanghenen begonst vele te disputeren van het hoogh-weerdigh Sacrament des Outaers. Teghen welcken hen dapperlijck ghestelt hebben de twee Pastoors / ende P. Hieronymus de Vicarius vande Minderbroeders. Het welck sy veur-waer ghedaen hebben met sulcke vierigheydt in't disputeren / ende sulcke sorgh-vuldigheydt om de Catholijcke waerheydt te beschermen / dat hen in het disputeren het sweet ouer-vloedelijck af was loopen de by-sonder H. Lenaerd / de welcke gelijck sy wel fraey ter talen was / ende sonderlingh gheleert / heeft in dese disputatie met redene de principaelste gheweest. Daer-en-boven betoonden de Martelaers Christi soo gheleerdelijck / soo sterckelijck ende soo claeerlijck het fondament van hun ghelooue / dat die ketter verwonnen
ends

ende beschaeft zynde / niet meer en wieste wat segghen . Maer de Gardiaen wel duchtende dat dese camp met den ketter acn-ghegaen t'eeene-mael sonder profyt soude wesen / en heeft niet een woordt teghen hem willen spreken om te disputeren / vrezen-de dat de Heere seght : En wilt het heyligh den hon-Matt. 7. den niet gheuen / noch en worpt v peerlen niet veur de verckenien . Waerom hy oock syne mede-ghesellen vermaende dat sy dese onvuchtbare kijuagie souden laten varen . Onder-tusschen lagh hy met sijn hoofdt een weynigh op de cable daer den ancker mede ghebonden was / om wat te rusten . Dan die kettersche disputererder / siende dat hy niet redene ouer-wonnen was / schene ter-stondt rasende te woorden / sijn aen-siecht wierdt onsteken / hy knerselde met sijn tanden / hy begon met t'gheheele lichaem te beuen / ende afgrislycke toe-namē den heylighen Martelaren toe te worpen / ende nu niet meer niet argumenten oft slupt-redenen te strijden / maer niet lasteringhen / ende hadde wel willen / hadde het hem gheozloft gheweest / allen de ghevanghenē strackis ouer d'voordt in't water werpen . Ende al-soo is in hem verbult t'ghene dat de Gardiaen vreelde te weten / het ghene dat Christus naer de veur-seyde woorden veur een redene by-gevoeght heeft : Op dat by auenturen de verckenien de peerlen hen veur-gheworpen mette voeten niet en vertreden / ende dat sy hen-lieden om-heerende v niet en verscheuren .

CAPIT-